

PROTOKÓŁ
Z POSIEDZENIA PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO
WODNEGO OCHOTNICZEGO POGOTOWIA RATUNKOWEGO
Warszawa, dnia 8 września 2012 roku

Jerzy Telak otworzył posiedzenie Prezydium Zarządu Głównego WOPR z udziałem Wiceprezesa ZG WOPR Wiktora Zajączkowskiego i dr Tomasza Zalewskiego, członka Prezydium ZG WOPR Jerzego Gołębiowskiego oraz gości zaproszonych: Przewodniczącego Głównej Komisji Rewizyjnej WOPR Krzysztofa Zbrojkiewicza, Przewodniczącego Sądu Honorowego WOPR Franciszka Majewskiego, członków ZG WOPR Bogdana Kozłowskiego, Andrzeja Reuckiego i Sławomira Dębskiego, członka Kapituły Odznaczeń Kazimierza Żaka, Członków komisji Zenona Bareły, Wojciecha Waśniowskiego i Marka Grodzkiego; przedstawił projekt uchwały w sprawie porządku posiedzenia Prezydium ZG WOPR; przedłożył protokół z posiedzenia Prezydium ZG WOPR z dnia 16 czerwca 2012 roku.

Prezydium ZG WOPR, głosami: 4 „za”, 0 „przeciw”, 0 „wstrzymujących się”, podjęło uchwałę w sprawie porządku posiedzenia, która stanowi **załącznik nr 1** do niniejszego protokołu.

J. Telak złożył sprawozdanie za okres od 16 czerwca do 8 września 2012 roku oraz przedstawił projekt uchwały w sprawie sprawozdania z działalności i zatwierdzenia decyzji Prezesa WOPR:

- nr 3/12 Prezesa WOPR z dnia 18 czerwca 2012 roku w sprawie upoważnień;
- nr 4/12 Prezesa WOPR z dnia 29 czerwca 2012 roku w sprawie pełnienia obowiązków;
- nr 5/12 Prezesa WOPR z dnia 27 lipca 2012 roku w sprawie uprawnienia instruktorów WOPR do prowadzenia kursów i szkoleń oraz egzaminowania w 2012 roku.

Prezydium ZG WOPR, 4 głosami „za”, bez głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”, podjęło uchwałę w sprawie przyjęcia sprawozdania i zatwierdzenia decyzji Prezesa WOPR, która stanowi **załącznik nr 2** do niniejszego protokołu.

J. Telak powiedział, że: wystosował apel do członków ZG WOPR, który stanowi **załącznik nr 3** do niniejszego protokołu, w celu odwołania się do rozsądku z rzetelnym przedstawieniem sytuacji; poinformował o apelu Przewodniczącego GKR WOPR i przedkłada do wglądu Przewodniczącemu SH WOPR; na apel odpowiedział kol. Robert Dworaka, nie odnosząc się do jego tez, nie zajął stanowiska w sprawach zasadniczych, tj. między innymi, w kwestii pogwałcenia przez ZG § 20 ust. 4 Statutu WOPR oraz § 7 ust. 1 i 3 Regulaminu ZG WOPR, ograniczył się do gołosłownego stwierdzenia poprawności działania ZG WOPR na posiedzeniu w dniu 23 czerwca 2012 r., przywołał § 21 pkt 1 Statutu WOPR, określającego kompetencje ZG WOPR do zwoływania i organizowania Zjazdu Krajowego WOPR, nie zwracając uwagi na zasady procedowania i podejmowania uchwał określone w Regulaminie ZG WOPR oraz sprzeczne z prawem wewnętrznym WOPR działania; z wymiany korespondencji można wnioskować, że poza tezą Marka Koperskiego o „niewolnictwie” w WOPR, nikt nie wniósł merytorycznych uwag; przedkłada opinię prawną, sporządzoną przez kancelarię prof. dr hab. Huberta Izdebskiego, napisaną przy udziale dr Krzysztofa Koźmińskiego z Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, w przedmiocie oceny legalności i skutków prawnych uchwał podjętych przez członków ZG WOPR w dniu 23 czerwca 2012 roku; prof. H. Izdebski to niekwestionowany autorytet w sprawach prawa w zakresie funkcjonowania stowarzyszeń, a opinia jego ma zobiektywizowany charakter; zbliża się termin spotkania Delegatów na IX Zjazd Krajowy WOPR, które odbędzie się w Łodzi; projektanci „uchwał w sprawie sprzętu” powinni wziąć pod uwagę akceptację projektu umowy z MSW na posiedzeniu ZG WOPR w Szczecinie (20,21 kwietnia br.); umowy z MSW zostały podpisane i w części zrealizowane, a teraz trudno je zmieniać bez straty dla WOPR; należy zastanowić się nad tymi wszystkimi „uchwałami”; w dniu 26 lutego 2012 r. ZK WOPR uchwalił zmiany w Statucie WOPR, które zostały przejęte przez KRS, pomimo negatywnej opinii do ich części organu „nadzoru” – Prezydenta m. st. Warszawa; KRS nie przyjął dwóch zmian w Statucie WOPR; jednostki wojewódzkie WOPR są wypisane w KRS; działający w imieniu organu „nadzoru” Dyrektor Biura Sportu i Rekreacji m. st. Warszawa nie uważa WOPR Województwa Mazowieckiego za jednostkę wojewódzką WOPR.

W. Zajączkowski powiedział, że: od pewnego czasu źle się dzieje w organizacji, po dyskusji z Prezesem, widzimy część winy po naszej stronie, ale największy udział miały dwie osoby, do których po jakimś czasie dołączyło kilka następnych tworząc grupę „zbuntowanych”, chcących zmienić status quo w WOPR; byłem brany przez kolegów pod uwagę na Prezesa ale jak odmówiłem to stałem się tym niedobrym; delegat – sędzia Wojciech Tomalak uważa, że zmiany w Statucie WOPR wymagają uprzedniej długotrwałej pracy, problemem jest ustrój WOPR, niektórzy są za federacją inni za stowarzyszeniem i od tego trzeba zacząć czym mamy być; koledzy po prostu boją się o swój byt; po próbach utworzeniach drugiego WOPR w Województwie Pomorskim strach dotknął kilku kolegów, że to samo może powtórzyć się u nich w województwie; te działania były próba zagwarantowania sobie bytu dla istniejących Zarządów Wojewódzkich; najlepiej było gdybyśmy wpisali do KRS nazwiska prezesów bo byłoby to już gwarantem 100%; to będzie największym punktem spornym spotkania Delegatów na IX ZK WOPR; ZG WOPR ma możliwość zwołania ZK WOPR ale ostatnia forma nie jest najlepsza bo każda zapadająca decyzja czy uchwała powinna być dyskutowana a teraz nie ma szansy dyskusji; począwszy od Kędzierzyna-Koźła uchwały są w dniu posiedzenia a powinny co najmniej na 30 dni przed a teraz to już drogą mailową i odpowiedzi są tylko tak, nie lub wstrzymuję się; Kolega Krzysztof Skrzyniarz jeżdżący po Polsce z listą gdzie jesteś za, przeciw bądź wstrzymuje się, w takiej sytuacji nie było żadnej dyskusji; opcję jaka jest proponowana to każdy może być prezesem ale Dyrektor jeden ten sam niezmienny od czterech lat Paweł Blasiak; jedna z osób z grona „zbuntowanych” powiedziała, że: „teraz nie należy podawać kandydata wcześniej ponieważ go wytną”, jest to taktyczne działanie ponieważ patrząc na to co koledzy robią jak szukają haka na każdego, a dalej: „nie należy się wychylać ponieważ będą szukać haka”, a to, że nie mają mamy jednego głośnego kandydata trzeba zakładać, że wyskoczą z człowiekiem cichym, pokornym, ambitnym i przedsiębiorczym; trzeba brać również pod uwagę, że zakładam np. kolega z Wrocławia zostanie Prezesem i będzie potrzebował przedstawiciela w Warszawie i już taki przykład mieliśmy w Kiekrzu kiedy to jeden udawał dobrego a drugi złego policjanta; WOPR Śląski jest w Łodzi; W. Tomalak powiedział: „tłum jest nieprzewidywalny”; grupa „zbuntowanych” trochę ucichała choć inni podnoszą ponieważ nie wiedzą co się dzieje, w wielu województwach nie ma zgody, mam teraz telefony od ludzi, którzy o 12 lat nie rozmawiają ze mną, nawet Prezes Małopolskiego Grzegorz Skwarek się nie odzywał a teraz sam dzwoni; „zbuntowani” przyjadą do Łodzi ponieważ kolega K. Skrzyniarz codziennie dzwoni na prywatny numer do mojego kierownika biura, więc któregoś dnia ten nie wytrzymał i zapytał gdzie będzie, a K. Skrzyniarz odpowiedział „w Łodzi bo mu po drodze”.

T. Zalewski powiedział, że: spotkał się z zarzutem późnego rozpoczęcia działania; kiedy pojawiło się rozporządzenie zaczęły się dyskusje instruktorów przy kilku zapisach wg niektórych niekorzystnych; Wojewoda Mazowiecki wniósł „instruktorzy powinni posiadać wykształcenie pedagogiczne”; przepisy określają bardzo jasno co to jest wykształcenie pedagogiczne; spotkanie w Kiekrzu zostało zorganizowane 3 tygodnie od ukazania się rozporządzenia i spotkaliśmy się tam w celu przedyskutowania projektu, a nie jego zatwierdzenia; jeżeli coś nie jest regulowane to nie znaczy, że nie może być realizowane przez WOPR; przygotowany projekt przez grupę instruktorów, który został przedstawiony do konsultacji przedstawicielom jednostek wojewódzkich WOPR; z Kiekrza wyjechałem usatysfakcjonowany ale zabrakło czasu na przedyskutowanie całości spraw; uzgodniona forma systemu szkolenia ratowników wodnych została opublikowana na stronie WOPR i oczekiwałem uwag, po to, aby ostatecznie zamknąć projekt; nie należy wysyłać projektu uchwały w sprawie szkoleń jako jedynej słusznej oraz dawać Członkom Zarządu trzy dni na podjęcie decyzji bez możliwości dyskusji; w Kiekrzu przy każdym zdaniu dochodziliśmy do konsensusu; trudno jest się pogodzić z czymś takim, że członek ZG K. Skrzyniarz, który był bardzo aktywny i zaprosiłem go do stołu abyśmy to wspólnie redagowali zapisy, po dwóch dniach wysłał informację, że on kategorycznie ze wszystkimi elementami się nie zgadza; z siedmiu jednostek wojewódzkich spłynęły uwagi i wnioski (różne); niektóre zasługują na pełną aplikację; powinny być szczegółowe treści szkolenia i standaryzacja, z której może skorzystać instruktor; niektórzy uważają aby zastanowić się nad zmianą nazwy stopni np. młodszy ratownik na np. asystent ratownika,

ale to wprowadzi zamęt; K. Skrzyniarz wniósł nietrafne poprawki, natomiast niektóre uwagi Pawła Błasiaka zostały uwzględnione; pod uwagami K. Skrzyniarza podpisały się WOPR Podkarpackie, Warmińsko-Mazurskie i Pomorskie; nie zgadzam się z uwagą, że ILS nie wyznacza standardów szkolenia, ILS wyznacza standardy ale ich wykorzystanie jest uzależnione od woli WOPR; należąc do ILS WOPR nie powinien podważać zasad jej funkcjonowania; każdy z podmiotów realizujących szkolenia na podstawie Ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych powinien mieć swój program.

W. Zajączkowski powiedział, że: śledzi sprawy edukacji WOPR; podmioty zewnętrzne realizujące szkolenia daleko nie odejdą od programu WOPR; inne podmioty np. Mazurskie WOPR nie wychyłało się ponieważ wiadomo, że stworzą programy na programach WOPR; powinna być ścieżka rozwoju młodzieży od młodszego ratownika, bo inaczej zgubimy 70% członków; musimy stawiać na młodzież a co do wieku nigdy się nie dogadamy; nie ma znaczenia jak się stopnie ratowników nazywają młodszy ratownikiem czy asystent ratownika ponieważ dla wielu ratownik to ratownik; trzeba się zastanowić na np. nad takim 17-tkiem ponieważ jak nie znajdziemy mu zajęcia to on po prostu zrezygnuje z WOPR; o ILS też myślałem: „WOPR ma być zgodny ze standardami ILS a przecież oni nie mając nic z nami wspólnego”; „my mamy być dla ludzi a nie ludzie dla nas”; jeżeli pójdziemy na skróty to zaczniemy się wycinać cenowo, w województwie Śląskim było tak, że co Prezes to zmniejszał sobie cenę aby łąpać klientów od sąsiadów, była to walka terenowa, dlatego uchwałą zunifikowaliśmy ceny szkolenia, cena nie może być niższa niż określona kwota.

J. Telak powiedział, że: w WOPR twierdzi się, żeby „Świat uczył się od Polski”; WOPR nie ma autorskich programów, nie stworzył ich, na przełomie lat 20 i 30-tych ubiegłego stulecia z Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego w Warszawie pojechało kilku „instruktorów” do Holandii i do Niemiec uczyć się ratownictwa wodnego; instruktor WOPR nr 1 prof. Mieczysław Witkowski czerpał z materiałów CIWF; ILS nie dyktuje, a jedynie proponuje i sugeruje; patrzmy na DRLG, które jest najbardziej rozwiniętą organizacją ratowników wodnych w Europie; odcinanie się, od świata od Europy, od standardów wypracowywanych przez uczonych nie powinno mieć miejsca, oni pracują w innym wymiarze; współtworząc ILS byliśmy postrzegani średnio, teraz Prezydent ILS klasyfikuje WOPR jako 5. Organizację w Europie.

A. Reucki powiedział, że: dziękuję za informacje na temat tego co dzieje się na arenie międzynarodowej; Minister Spraw Wewnętrznych wydał Rozporządzenie a my skupiamy się i dyskutujemy nad wewnętrznymi stopniami WOPR; mamy pełne prawo kształcić i nadawać nasze wewnętrzne stopnie inną sprawą jest czy będziemy mieli chętnych, wątpliwe jest to kosztowna sprawa; nie wyobrażam sobie, że ktoś kończy w Szczecinie kurs a Śląskie WOPR powie, że nie przyjmie go na następny etap przecież jesteśmy jedną organizacją; WOPR nie możemy interpretować przepisów dowolnie bo zrobi się chaos; trzeba posłuchać ludzi, którzy w latach 1969-1970 odbyli kurs instruktorów, jak to wszystko wówczas wyglądało i wykorzystać tamte doświadczenia.

T. Zalewski powiedział, że: sprawy poruszane przez A. Reuckiego były omówione w Kiekrzu; na stronach internetowych WOPR powinien pojawić się program szkolenia po to aby instruktorzy WOPR (uprawnień instruktorom nikt nie zabrał) mogli szkolić; art. 41 Ustawy o bezpieczeństwie... mówi, że wszystkie uprawnienia, przed wejściem ustawy utrzymają swoją moc; składa wniosek o wydanie decyzji przez Prezesa WOPR w sprawie programów szkolenia ratowników wodnych i instruktorów w zakresie ratownictwa wodnego oraz prosi o opinię do programu.

Prezydium ZG WOPR wydało pozytywną opinię w sprawie programów szkolenia ratowników wodnych i instruktorów w zakresie ratownictwa wodnego.

J. Telak poddał pod głosowanie decyzję nr 6/12 Prezesa WOPR z dnia 8 września 2012 r. w sprawie programów szkolenia ratowników wodnych i instruktorów w zakresie ratownictwa wodnego.

Prezydium ZG WOPR, 4 głosami „za”, bez głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”, zatwierdziło decyzję nr 6/12 Prezesa WOPR z dnia 8 września 2012 roku w sprawie programów szkolenia ratowników wodnych i instruktorów w zakresie ratownictwa wodnego, która stanowi **załącznik nr 4** do niniejszego protokołu

T. Zalewski powiedział, że: w Kiekrzu mieliśmy porozmawiać na temat unifikacji niestety nie zdążyliśmy choć programy dotyczące unifikacji są już przygotowane zgodnie z rozporządzeniem; każdy kto się podda unifikacji dostanie zaświadczenie zgodne z ramami rozporządzenia; co roku jest publikowana lista zunifikowanych instruktorów teraz trzeba dodatkowo wiedzieć i każdy z Prezesów musi wiedzieć, który z jego instruktorów posiada wykształcenie pedagogiczne; powinna powstać lista instruktorów z wpisem kto ma wykształcenie pedagogiczne a kto nie; jeżeli ktoś nie ma wykształcenia pedagogicznego to może szkolić tylko pod nadzorem; jest problem z przygotowaniem pedagogicznym; Rozporządzenie określa, że ma być prowadzona dokumentacja i rejestr wszystkich szkoleń, oczywiście WOPR prowadzi to; istnieje możliwość zdobycia środków na aplikację internetową; znalazła się firma, która chce może zaaplikować i zdobyć środki na połączenie rejestru z e-learningowym szkoleniem ratowników wodnych; wnosi projekt uchwały w sprawie e-learningowego szkolenia ratowników wodnych.

Prezydium ZG WOPR, wyraziło pozytywną opinię dla projektu uchwały oraz 4 głosami „za”, bez głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”, podjęło uchwałę w sprawie e-learningowego szkolenia ratowników wodnych, która stanowi **załącznik nr 5** do niniejszego protokołu.

J. Telak powiedział, że: niektórzy Prezesi nie chcą szkoleń centralnych; miejscem centralnych szkoleń instruktorów w zakresie ratownictwa wodnego powinien być Ośrodek Szkolenia WOPR TAMA w Rajgrodzie, kultowe miejsce dla ratowników i instruktorów WOPR; umowa nr 7/DAiN/DB/12 z MSW z dnia 21 marca 2012 r. o wsparcie realizacji zadania publicznego pt. „Zakupy sprzętu do organizowania pomocy oraz ratowania osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na wodach w 2012 roku w celu umożliwienia prowadzenia działań ratowniczym jednostkom WOPR” (zaakceptowana przez ZG WOPR na posiedzeniu w Szczecinie 20-21 kwietnia 2012 r. i bezzwłocznie realizowana) przygotowywana była od grudnia 2010 r., z uwzględnieniem zapotrzebowań zawartych w sprawozdaniach jednostek wojewódzkich WOPR, które spłynęły w styczniu 2011 r., następnie było wystąpienie do MSWiA (pierwszy kwartał 2011 r.) z zapotrzebowaniem na dofinansowanie WOPR na kwotę około 9 mln PLN, MSW w listopadzie 2011 r. podało kwoty i formę konkursu na realizowanie zadań rządowych z zakresu ratownictwa wodnego, pracownik z Biura ZG WOPR, po uzyskaniu informacji w MSW, przygotował wniosek, który był złożony w terminie; jeżeli nie dotrzyma się umowy z MSW to WOPR ma do zwrotu środki finansowe.

K. Piotrowski powiedział, że: wszystkie przetargi jakie odbyły się zgodnie z planem; problem był tylko ze skuterami w związku z oświadczeniami producentów, ale w chwili obecnej czekamy już na dostawę sprzętu.

W. Choroszuca zapytał, w jakim terminie zostaną dostarczone skutery do jednostek?

K. Piotrowski powiedział, że umowa została podpisana, czekamy na dostawy sprzętu.

W. Choroszuca powiedział, że: pyta ponieważ dostał pieniądze na zawody skuterowe na sierpień a do dnia dzisiejszego nie ma skutera i boi się aby nie musiał zwracać.

K. Zbrojkiewicz dodał, że: trzeba pilnować umów, zawsze jest możliwość sporządzenia aneksu do umowy, ale nie polecam; nie można robić niezgodnie z przepisami i umowami, to nie jest do przyjęcia, bo może być problem.

J. Telak oświadczył, że: nie dzieli sprzętu, bo nie jest to jego kompetencja; jest członek ZG WOPR, któremu powierzono sprawy sprzętowe; wcześniej współpracował z Bogdanem Głowackim, który np. w 2003 r. założył jakie będą środki przez okres VIII kadencji, zaplanował zakupy na 5 lat i realizował je; B. Głowacki wspaniale współpracował z *Komisją Sprzętową*, aktywnie uczestniczył w sporządzaniu specyfikacji na sprzęt przewidziany do nabycia oraz w przetargach organizowanych w biurze ZG WOPR; wszystkie informacje związane ze sprzętem zawsze były przekazywane wiceprezesowi ZG WOPR właściwemu w sprawach sprzętu.

K. Piotrowski potwierdził, że informacje były i są przekazywane.

J. Telak powiedział, że: jeden z prezesów jednostek wojewódzkich WOPR (członek ZG WOPR) zarzucił nie przyjęcie bilansu, nie głosowanie uchwał ZG WOPR w sprawach sprawozdań finansowych; uchwały w sprawie bilansu za poszczególne lata tej kadencji były podjęte i są umieszczone na stronie WOPR; nawet wykaz części składek członkowskich odprowadzonych przez jednostki WOPR do Biura ZG WOPR, który stanowi

załącznik nr 6 do niniejszego protokołu, odzwierciedlony w bilansach WOPR w poszczególnych latach oraz wyliczona na tej podstawie liczba delegatów, pod bezpośrednim nadzorem Wiceprzewodniczącego GKR WOPR Milana Wilhelmiego, przy udziale całej GKR WOPR w dniu 5 lipca 2012 r. jest bezpodstawnie podważana.

K. Zbrojkiewicz powiedział, że: bilans musi być zatwierdzany ponieważ byśmy mieli w innym przypadku problemy z Urzędem Skarbowym; w tym roku było przegłosowane nawet ci, którzy zawsze byli przeciw głosowali za przyjęciem bilansu.

W. Zajączkowski powiedział, że: nie jest problemem jaki sprzęt kupiliśmy, czy i ile pieniędzy zostało wydane problemem jest to gdzie ten sprzęt idzie; Prezesów wojewódzkich denerwuje to, że przekazuje się sprzęt do jakiejś małej miejscowości o takiej, której nikt nie słyszał i błędem jest to, że daje się tą łódź tam a nie jednemu słusznemu Prezesowi i jednemu słusznemu WOPR.

A. Reucki powiedział, że: członkowie ZG WOPR, członkowie Prezydium ZG WOPR, Prezesa WOPR powinni wypełnia zadania nałożone przez ZK WOPR poprzez Statut WOPR i uchwały, a jeśli nie chcą pracować to najzwyczajniej powinni zrezygnować z funkcji.

K. Zbrojkiewicz dodał, że problem jest w tym, że koledzy nie chcą zrezygnować.

W. Zajączkowski powiedział, że: w WOPR Województwa Opolskiego jest dobrze; WOPR Województwa Śląskiego ma problem z członkiem, który ma dojścia do obecnie panujących i wynikiem tego Minister SW w dniu 22 lipca 2012 roku wydał zgodę jako podmiotowi ratownicemu na woj. Śląskie i dwa powiaty Zachodniopomorskiego; efektem jest wystąpienie do Sądu Koleżeńskiego WOPR Województwa Śląskiego o rozpatrzenie wyżej wymienionej sprawy z wykluczeniem Krzysztofa Olkuszewskiego z WOPR.

J. Telak powiedział, że: w wyniku kontroli Komisji Rewizyjnej WOPR Województwa Mazowieckiego ma z dokumentacji finansowej wynikać nieprawidłowe wydatkowanie ok. 50 tys. PLN; (powtarzam) organ „nadzoru” Prezydent m. st. Warszawa nie uważa WOPR Województwa Mazowieckiego za jednostkę wojewódzką WOPR – to jest problem.

W. Zajączkowski nawiązując do WOPR Woj. Mazowieckiego przeczytał treść sms-a jaką dostał na swój telefon: „Cześć Maćku mam taką trochę nieprzyjemną sprawę, którą wolę wyjaśnić z Tobą. Ludzie z Twoich szeregów opowiadają o mnie, Krzyśku i innych co są przeciw, ujmując to delikatnie, trochę nieprawdziwe informacje o naszych działaniach, pobudkach i osobach. I nie ma nic w tym złego bo psy szczekają a karawana idzie dalej ale przy tym powołują się na Ciebie i Twoje opinie. Mam nadzieję, że jesteś w stanie coś z tym zrobić, póki jeszcze nie jest za późno”.

J. Telak powiedział, że: w WOPR stosowana jest metoda zastraszania; otrzymał pismo dotyczące WOPR Województwa Warmińsko-Mazurskiego, które stanowi **załącznik nr 7** do niniejszego protokołu; w związku z podaniem, się do dymisji ustało członkowstwo w Prezydium Zarządu Głównego WOPR Roberta Dworaka.

W. Zajączkowski wniósł o uzupełnienie składu Prezydium Zarządu Głównego WOPR o Bogdana Kozłowskiego.

Prezydium ZG WOPR, 4 głosami „za”, bez głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”, podjęło uchwałę w sprawie dokooptowania członka Prezydium Zarządu Głównego WOPR, która stanowi **załącznik nr 8** do niniejszego protokołu.

T. Zalewski poprosił członków Prezydium ZG WOPR o opinię o kandydatach na instruktorów wykładowców WOPR: Jarosława Włodarczyka, Cezarego Kalagę, Filipa Orłowskiego, Marka Grodzkiego.

Prezydium ZG WOPR wyraziło pozytywne opinie o kandydatach na instruktorów wykładowców WOPR: J. Włodarczyka, C. Kalagę, F. Orłowskiego, M. Grodzkiego.

J. Telak zamknął posiedzenie Prezydium ZG WOPR.

Protokół sporządziła: Magdalena Garstka